KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2461/1999

af 19. november 1999

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999, for så vidt angår anvendelsen af udtagne landbrugsarealer med henblik på produktion af råvarer til fremstilling i EF af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder [1], særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1251/1999 trådte i stedet for den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, som var fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 [2]; som følge af den nye ordning og under hensyntagen til den opnåede erfaring er det nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 1586/97 af 29. juli 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse af udtagne landbrugsarealer med henblik på tilvejebringelse af materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug [3]; af klarhedshensyn bør nævnte forordning omarbejdes i forbindelse med disse ændringer;

(2) uden at indskrænke ydelsen af støtte efter denne ordning åbner artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1251/1999 mulighed for, at det udtagne landbrugsareal kan anvendes til at producere råvarer til fremstilling i EF af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, under forudsætning af, at der anvendes effektive kontrolordninger;

(3) disse råvarer og deres slutanvendelse bør fastlægges nærmere; råvarerne og de slutprodukter, der kan fremstilles af dem, bør begrænses, så de traditionelle markeder beskyttes, uden at adgangen til at finde nye afsætningsmuligheder for råvarerne indskrænkes; der bør skelnes mellem råvarer, som det er muligt at anvende til konsum eller foderbrug, og råvarer, som det ikke er muligt at anvende hertil; dyrkning af sukkerroer, jordskokker og cikorierødder bør tillades på udtagne landbrugsarealer; der kan dog ikke ydes arealstøtte for disse afgrøder, da dette vil kunne forstyrre sukker- og kornmarkedet; det er dog nødvendigt at sikre, at dyrkningen er i overensstemmelse med reglerne for anvendelse af udtagne landbrugsarealer til dyrkning af nonfoodafgrøder; for at undgå spekulation og for at sikre, at råvaren forarbejdes til det planlagte slutprodukt, bør der stilles sikkerhed, selv om der ikke skal udbetales støtte;

(4) det er nødvendigt nøje at fastlægge, hvilken funktion de enkelte parter på markedet har; det er nødvendigt at skelne klart mellem ansøgerens forpligtelser, der slutter ved leveringen af alle de høstede råvarer, og opkøberens, den første forarbejdningsvirksomheds eller de efterfølgende forarbejdningsvirksomheders forpligtelser, for hvilke der stilles sikkerhed, og som begynder ved leveringen og slutter ved forarbejdningen af råvarerne til det planlagte nonfoodslutprodukt; sikkerheden bør være stor nok til at beskytte mod risikoen for, at råvarerne som slutprodukt anvendes til konsum eller foderbrug; for så vidt angår manglende overholdelse af forpligtelserne bør der henvises til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 [5], samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter [6], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/1999 [7], og Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger [8], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1678/98 [9], som indeholder de horisontale bestemmelser på området; der bør fastsættes særlige bestemmelser for toårige afgrøder på grund af produktionscyklens varighed;

(5) endvidere er det nødvendigt at fastlægge en metode, der kan anvendes til vurdering af, hvilke produkter der ikke betragtes som værende bestemt til konsum eller foderbrug, og hvilke produkter der er bestemt til disse formål, for at forholdet mellem de to produkttyper kan kvantificeres, idet værdien af dette forhold udgør det kriterium, ud fra hvilket den primære slutanvendelse fastslås;

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.
[2] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 12.
[3] EFT L 215 af 7.8.1997, s. 3.
[4] EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1.
[5] EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4.
[6] EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.
[7] EFT L 240 af 10.9.1999, s. 11.
[8] EFT L 391 af 31.12.1992, s. 36.
[9] EFT L 212 af 30.7.1998, s. 23.

(6) af kontrolhensyn er det nødvendigt at kræve, at der for råvaren indgås en kontrakt mellem landbrugsproducenten, (herefter benævnt »ansøgeren«) og enten første forarbejdningsvirksomhed eller opkøber; i henhold til artikel 6, stk. 9, i forordning (EØF) nr. 3508/92 betragtes denne kontrakt som en del af ansøgningen om arealstøtte; erfaringen viser, at kontrakten af kontrolhensyn bør forelægges for de respektive myndigheder af både ansøger og opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, inden der udbetales støtte; der kan fastsættes forskellige frister for indgivelsen afhængigt af såningsperioderne; under særlige omstændigheder kan medlemsstaterne give tilladelse til, at producenten selv forarbejder visse råvarer direkte på bedriften;

(7) det bør præciseres, at det under ordningen er tilladt at anvende mængder af mellem- og biprodukter svarende til de mængder, der fremstilles af den høstede råvare; hvis de tilsvarende mængder stammer fra en anden medlemsstat end den, hvor råvaren er høstet, skal medlemsstaterne underrette hinanden om transaktionen, så der kan foretages fornøden kontrol;

(8) af kontrolhensyn er ansøgeren forpligtet til at anmelde de berørte arealer og det forventede udbytte samt de høstede mængder; det er ligeledes nødvendigt at sikre, at det udbytte, der er anført i kontrakten mellem ansøger og opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, mindst svarer til det forventede udbytte; for råvarer, som er omfattet af en ordning for offentligt interventionsopkøb uden for nærværende ordning samt for råvarer, der fremstilles af bestemte raps-, rybs- eller solsikkefrø, skal der fastsættes et repræsentativt individuelt udbytte eller eventuelt et repræsentativt lokalt udbytte; de lokalområder, der anvendes ved beregning af det repræsentative lokale udbytte, kan eventuelt svare til regionerne i regionaliseringsplanen, jf. forordning (EF) nr. 1251/1999; kontrollen af sådanne råvarer bliver mere effektiv, hvis de leverede mængder svarer til disse repræsentative udbytter; i behørigt begrundede tilfælde kan en manko dog godtages;

(9) det skal sikres, at hele den råvaremængde, som høstes på det areal, der er indgået kontrakt for, leveres til en virksomhed, der foretager den første forarbejdning, eller til en opkøber; for at sikre dette er ansøgeren forpligtet til at afgive en erklæring til de respektive myndigheder; ansøgeren skal underrette myndighederne, hvis han ikke kan levere hele eller en del af den råvaremængde, der er anført i kontrakten; det bør tillades, at kontrakten ændres eller annulleres under særlige omstændigheder som følge af unormale agronomiske forhold; det bør nøje fastlægges, under hvilke omstændigheder ændringen kan medføre en reduktion af det areal, som kontrakten omfatter, uden at ansøgeren fortaber retten til støtte;

(10) ordningen ville i højere grad være i overensstemmelse med handelspraksis, hvis opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed var bemyndiget til at ændre de planlagte slutanvendelser, der er anført i kontrakten, efter at ansøgeren har leveret råvaren i henhold til denne forordning, samtidig med at der opretholdes en effektiv kontrol af ordningen;

(11) for at efterkomme det aftalememorandum inden for rammerne af GATT mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om visse olieafgrøder, som er godkendt ved Rådets afgørelse 93/355/EØF [1], må der indføres et overvågningssystem til at vurdere mængderne af biprodukter til konsum eller foderbrug, udtrykt i sojamelækvivalenter, som er fremstillet af rapsfrø, rybsfrø, solsikkefrø og sojabønner, der er dyrket på udtagne landbrugsarealer til andre formål end konsum eller foderbrug;

(12) der må fastsættes en klar frist for forarbejdningen af råvarer til et af de støtteberettigede slutprodukter;

(13) visse transporter inden for EF af råvarer og heraf afledte produkter bør være omfattet af kontrolordninger, der sikrer, at råvarernes oprindelse kan spores, og at bestemmelserne i denne forordning er overholdt i den forbindelse; sådanne kontrolordninger bør omfatte anvendelsen af erklæringer og T5-kontroleksemplarer, der udstedes i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1662/1999 [3];

(14) der bør indføres en konkret kontrolforanstaltning for de forskellige parter; hvis det konstateres, at bestemmelserne i denne forordning ikke er blevet overholdt, skærpes kontrollen;

(15) for råvarer, som det ikke er muligt at anvende til konsum eller foderbrug, kan der vedtages forenklede bestemmelser;

(16) ved anvendelsen af ordningen bør der tages hensyn til de særlige omstændigheder, der gør sig gældende i visse medlemsstater, navnlig med hensyn til kontrol, folkesundhed, miljø og strafferet, uden yderligere at skærpe forskellene i den måde, hvorpå sådanne faktorer behandles inden for EF; med henblik herpå bør den pågældende medlemsstat give en behørig begrundelse for forslag om at udelukke en råvare, som er anført i bilag I eller II, og meddele dem til Kommissionen, inden de iværksættes;

[1] EFT L 147 af 18.6.1993, s. 25.
[2] EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.
[3] EFT L 197 af 29.7.1999, s. 25.

(17) principielt bør der for råvarer, der dyrkes på udtagne landbrugsarealer, og afledte produkter heraf, ikke ydes anden EF-støtte fra EUGFL i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger ([1]) og Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([2]);

(18) ordningen bør evalueres ved hjælp af oplysninger om ordningens faktiske anvendelse i medlemsstaterne med henblik på at sikre, at målene for reformen af den fælles landbrugspolitik er blevet indfriet;

(19) ordningen i henhold til forordning (EF) nr. 1251/1999 anvendes fra produktionsåret 2000/01; for at den berørte producent ved tilsåningen og indgivelsen af kontrakten og ansøgningen om arealstøtte for nævnte produktionsår kan have kendskab og tage hensyn til gennemførelsesbestemmelserne til den nye ordning, bør bestemmelserne i nærværende forordning træde i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*;

(20) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Formål og definitioner

Artikel 1

1. Landbrugsarealer, der udtages som led i den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1251/1999, kan i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning anvendes til produktion af de råvarer, der er anført i bilag I og II til nærværende forordning med henblik på de i bilag III til nærværende forordning fastsatte formål.

De kan nyde godt af den arealbetaling, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1251/1999 (i det følgende benævnt »støtte«) på de i nærværende forordning fastsatte betingelser.

Udtagne landbrugsarealer, der anvendes til dyrkning af de i bilag I eller II anførte råvarer, er omfattet af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 ([3]).

Dyrkning af de pågældende råvarer anses dog for at være i overensstemmelse med nævnte bestemmelser. Som undtagelse fra ovennævnte forordnings artikel 19, stk. 2, er det ikke nødvendigt at lægge de pågældende arealer brak fra 15. januar, hvis kravene i nærværende forordning er opfyldt.

2. Der udbetales ikke støtte for udtagne landbrugsarealer, hvor der dyrkes sukkerroer, jordskokker eller cikorierødder.

Alle bestemmelserne i kapitel II anvendes imidlertid på sukkerroer, jordskokker eller cikorierødder på udtagne landbrugsarealer, på samme betingelser som hvis der blev udbetalt støtte.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

a) »ansøger«: en person, der ansøger om støtte

b) »opkøber«: enhver person, der har underskrevet den i artikel 4 omhandlede kontrakt, og som for egen regning opkøber de råvarer, der er anført i bilag I og bestemt til de slutanvendelser, som er nævnt i bilag III

c) »første forarbejdningsvirksomhed«: en bruger af råvarerne, som foretager den første forarbejdning af dem med henblik på fremstilling af et eller flere af de produkter, der er anført i bilag III.

KAPITEL II

Råvarer, som skal være omfattet af en kontrakt

Afdeling 1

Anvendelse af råvaren — Kontrakt og støtteansøgning

Artikel 3

1. De råvarer, der er anført i bilag I (herefter benævnt »råvarer«), må kun dyrkes på udtagne landbrugsarealer, hvis deres primære slutanvendelse er fremstilling af et af de produkter, der er anført i bilag III. Den økonomiske værdi af nonfoodprodukter, der er fremkommet ved forarbejdningen af disse råvarer, skal være større end værdien af alle øvrige produkter, der er bestemt til konsum eller foderbrug, og som er fremkommet ved samme forarbejdning, jf. vurderingsmetoden i artikel 13, stk. 3.

2. Råvarer, som dyrkes på udtagne landbrugsarealer, skal være omfattet af den i artikel 4 omhandlede kontrakt.

3. Ansøgeren er forpligtet til at levere alle de høstede råvarer, og opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed er forpligtet til at modtage dem og sikre, at en mængde, der svarer til disse råvarer, anvendes til fremstilling inden for EF af et eller flere af de slutprodukter, som er anført i bilag III.

Hvis opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed anvender de faktisk høstede råvarer til fremstilling af mellem- eller biprodukter, kan vedkommende anvende en tilsvarende mængde af sådanne mellem- eller biprodukter til fremstilling af et eller flere af de slutprodukter, som er anført i bilag III.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
([3]) EFT L 280 af 30.10.1999, s. 43.

Hvis opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed benytter sig af mulighederne i første eller andet afsnit, skal vedkommende underrette de myndigheder, som sikkerheden er stillet over for. Hvis den tilsvarende mængde anvendes i en anden medlemsstat end den, hvor råvarerne er høstet, skal myndighederne i de pågældende medlemsstater underrette hinanden herom.

4. Uanset stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne give tilladelse til, at en ansøger på sin bedrift forarbejder alle de råvarer, som er høstet på visse udtagne arealer, til biogas henhørende under KN-kode 2711 29 00 på betingelse af, at:

a) ansøgeren ved en erklæring, der træder i stedet for den i artikel 4 omhandlede kontrakt, forpligter sig til direkte at forarbejde de råvarer, som er omfattet af erklæringen

b) den pågældende medlemsstat iværksætter hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger, som skal sikre, at råvarerne forarbejdes til biogas henhørende under KN-kode 2711 29 00.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger og de efterfølgende ændringer heraf meddeles Kommissionen inden den 30. november i det år, der går forud for det høstår, for hvilket foranstaltningerne gælder.

Artikel 4-21 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 4

1. Til støtte for ansøgningen om arealstøtte forelægger ansøgeren myndighederne en kontrakt, der er indgået mellem vedkommende og opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed.

2. Ansøgeren skal sikre, at kontrakten indeholder følgende:

a) kontrahenternes navn og adresse

b) kontraktens løbetid

c) de enkelte råvarers art og for hver art størrelsen af det tilsåede areal

d) den forventede råvaremængde for hver art samt alle eventuelle leveringsbetingelser. Mængden skal mindst svare til det forventede udbytte, som myndighederne anser for repræsentativt for den pågældende råvare. Der skal ved angivelsen af det forventede udbytte bl.a. tages hensyn til det gennemsnitsudbytte, der er fastsat for regionen, hvis et sådant foreligger

e) tilsagn om, at forpligtelserne i artikel 3, stk. 3, vil blive overholdt

f) oplysning om de planlagte primære slutanvendelser for råvaren; for hver af disse anvendelser skal betingelserne i artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, være opfyldt.

3. Ansøgeren sørger for, at kontrakten indgås i rette tid, således at opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed kan indgive en genpart af kontrakten til myndighederne inden for de frister, der er fastsat i artikel 13, stk. 1.

4. Hvis kontrakten vedrører rybsfrø, rapsfrø, solsikkefrø eller sojabønner henhørende under KN-kode ex 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 eller 1201 00 90, sørger ansøgeren for, at den foruden de oplysninger, der kræves ifølge stk. 2, indeholder oplysninger om den forventede mængde af biprodukter bestemt til andre formål end konsum eller foderbrug.

5. Medlemsstaterne kan af hensyn til kontrollen kræve, at den enkelte ansøger kun kan indgå én leveringskontrakt pr. råvare.

Artikel 5

Ansøgeren skal hvert år i den ansøgning om arealstøtte, der indgives til myndighederne, identificere den eller de marker, hvor råvarerne skal dyrkes. For hver udtagen mark og hver råvare, der dyrkes på den, skal følgende oplyses:

a) råvareart og -sort

b) det forventede udbytte for hver art og sort.

Hvis samme art eller sort på samme bedrift også dyrkes på marker, der ikke er udtaget af produktion, skal der gives oplysninger om denne art eller sort og det forventede høstudbytte, samt om de berørte marker, deres beliggenhed og deres identifikationsnummer.

Afdeling 2

Ændring og annullering af kontrakten — Ansøgerens forpligtelser

Artikel 6

Hvis kontrahenterne ændrer eller annullerer kontrakten, efter at ansøgeren har ansøgt om arealstøtte, kan det kun tillades ansøgeren at opretholde sin ansøgning om støtte, hvis han senest på den dato, der er fastsat som frist for ændring af ansøgningen om støtte i den pågældende medlemsstat, giver myndighederne meddelelse om ændringen eller annulleringen, så der kan foretages fornøden kontrol.

Artikel 7

Hvis ansøgeren meddeler myndighederne, at han på grund af særlige omstændigheder ikke kan levere hele eller en del af den råvaremængde, der er anført i kontrakten, kan myndighederne, jf. dog artikel 6, når de har fået forelagt tilfredsstillende dokumentation for de særlige omstændigheder, tillade, at kontrakten ændres i det omfang, det er berettiget, eller at den annulleres.

Hvis ændringen af kontrakten medfører en reduktion af det areal, der er omfattet af kontrakten, eller hvis kontrakten annulleres, skal ansøgeren for at bevare sin ret til støtte opfylde følgende betingelser:

a) Han skal på en måde, som er godkendt af myndighederne, på ny braklægge de pågældende landbrugsarealer.

b) Han må ikke sælge, overdrage eller anvende den råvare, der er dyrket på de arealer, som ikke længere er omfattet af kontrakten.

Artikel 8

Opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed kan ændre de planlagte primære slutanvendelser for råvarerne, som er nævnt i artikel 4, stk. 2, litra f), jf. dog artikel 6, efter at de råvarer, der er omfattet af kontrakten, er leveret til opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, og betingelserne i artikel 10, stk. 1, og i artikel 13, stk. 4, første afsnit, er opfyldt.

Ændringen af slutanvendelserne skal være i overensstemmelse med betingelserne i artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3.

Opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed skal underrette myndighederne forud, for at den fornødne kontrol kan foretages.

Afdeling 3

Repræsentative udbytter og mængder, der skal leveres

Artikel 9

1. For råvarer, som uden for denne ordning er omfattet af en ordning for offentligt interventionsopkøb, samt for raps- og rybsfrø henhørende under KN-kode ex 1205 00 90, undtagen sorter med højt erucasyreindhold, og solsikkefrø henhørende under KN-kode 1206 00 91 eller KN-kode 1206 00 99 fastlægger medlemsstaterne hvert år inden høsten de repræsentative udbytter, der skal opnås i praksis. De repræsentative udbytter fastlægges:

a) individuelt for de enkelte bedrifter, eller

b) lokalt.

2. I det i stk. 1, litra b), nævnte tilfælde udpeger medlemsstaterne de lokalområder, der skal anvendes ved beregning af disse udbytter, og som eventuelt kan svare til regionerne i deres regionaliseringsplan, jf. forordning (EF) nr. 1251/1999. Hvert år inden høsten giver medlemsstaterne de berørte ansøgere meddelelse om de repræsentative udbytter:

a) senest den 31. juli for råvarer, som uden for denne ordning er omfattet af en ordning for offentligt interventionsopkøb, og for de i stk. 1 nævnte raps- og rybsfrø

b) senest den 31. august for de i stk. 1 nævnte solsikkefrø.

Artikel 10

1. Ansøgeren anmelder den samlede mængde høstede råvarer for hver art til myndighederne og anfører, hvor meget han har leveret, og til hvem han har leveret råvarerne.

2. For de råvarer, der er omhandlet i artikel 9, skal den mængde, ansøgeren faktisk leverer til opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, mindst svare til det repræsentative individuelle udbytte eller i givet fald det repræsentative lokale udbytte, som medlemsstaterne har fastlagt for de pågældende marker i henhold til artikel 9.

Medlemsstaterne kan dog i behørigt begrundede tilfælde undtagelsesvis godtage en manko på indtil 10 % af nævnte udbytte.

I tilfælde, hvor myndighederne har tilladt, at kontrakten ændres eller annulleres, jf. artikel 7, kan myndighederne desuden i det omfang, det er berettiget, nedsætte den mængde, som ansøgeren har pligt til at levere ifølge første afsnit i nærværende stykke.

Artikel 11

Ansøgeren anses for ikke at have opfyldt sine forpligtelser med hensyn til marker, der er udtaget af produktion med henblik på nonfoodformål, jf. artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3887/92, hvis han ikke leverer den mængde af en given råvare, der kræves efter nærværende forordning, for et areal, der beregnes ved, at det udtagne landbrugsareal, der er anvendt til at producere råvaren ifølge kriterierne i nærværende forordning, multipliceres med den procentvise manko med hensyn til leveringen af råvaren.

Afdeling 4

Betingelser for støtte

Artikel 12

1. For landbrugsarealer, der er taget ud af produktion på de i forordning (EF) nr. 1251/1999 fastsatte betingelser, kan støtten udbetales til ansøgeren, inden råvaren forarbejdes. Udbetalingen kan dog kun ske, hvis den mængde råvarer, der skal leveres i henhold til nærværende forordning, er blevet leveret til opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) der skal være indgivet erklæring efter artikel 10

b) en genpart af kontrakten skal være indgivet til opkøberens eller den første forarbejdningsvirksomheds myndigheder, betingelserne i artikel 13, stk. 2, skal være opfyldt, og de i artikel 13, stk. 4, første afsnit, nævnte oplysninger skal være meddelt af opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed

c) myndighederne skal have modtaget dokumentation for fuldstændig sikkerhedsstillelse efter artikel 15, stk. 2

d) de myndigheder, der varetager udbetalingen af støtten, skal for hver enkelt ansøgning have kontrolleret, at betingelserne i artikel 4 er opfyldt.

2. For toårige afgrøder, hvor råvaren først høstes og leveres i løbet af det andet dyrkningsår, udbetales støtten i de to år, der følger efter indgåelsen af kontrakten, jf. artikel 4, forudsat at myndighederne kan konstatere, at:

a) forpligtelserne efter stk. 1, litra b) (bortset fra meddelelsen af de i artikel 13, stk. 4, første afsnit, nævnte oplysninger) og litra d), er opfyldt fra det første dyrkningsår

b) forpligtelserne efter stk. 1, litra a) og c), samt meddelelsen af de i artikel 13, stk. 4, første afsnit, nævnte oplysninger er opfyldt det andet år.

For det første dyrkningsår sker udbetalingen dog kun, hvis myndighederne har modtaget dokumentation for, at 50 % af sikkerheden, jf. artikel 15, stk. 2, er blevet stillet.

Afdeling 5

Kontrakt og opkøbers eller første forarbejdningsvirksomheds forpligtelser

Artikel 13

1. Opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed skal indgive en genpart af kontrakten til deres respektive myndigheder:

a) senest den 31. januar i det følgende år, for så vidt angår råvarer, der udsås mellem den 1. juli og den 31. december, eller

b) senest på den dato, der er sat som frist for indgivelse af ansøgningen om støtte i det pågældende år i den berørte medlemsstat, for så vidt angår råvarer, der udsås mellem den 1. januar og den 30. juni.

Hvis ansøger og opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed i et givet år ændrer eller annullerer kontrakten inden den dato, der er omhandlet i artikel 6, skal opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed indgive en genpart af den ændrede eller annullerede kontrakt til myndighederne senest på nævnte dato.

2. De i stk. 1 nævnte myndigheder kontrollerer, at den forelagte kontrakt opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1. Er betingelserne ikke opfyldt, skal ansøgerens myndigheder underrettes herom.

For at kontrollen kan foretages, skal opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed give de respektive myndigheder de fornødne oplysninger om den pågældende forarbejdningsproces, navnlig priserne og de tekniske forarbejdningskoefficienter, der anvendes til bestemmelse af mængden af de slutprodukter, som kan fremstilles. Disse koefficienter skal være de, som er omhandlet i artikel 21, stk. 1.

3. For at kontrollere, at artikel 3, stk. 1, er overholdt, sammenligner de pågældende myndigheder på grundlag af de i stk. 2 nævnte oplysninger summen af værdierne for alle nonfoodprodukter med summen af værdierne for alle andre produkter, der er bestemt til konsum eller foderbrug, og som er fremkommet ved samme forarbejdning. Hver værdi er resultatet af den respektive mængde multipliceret med gennemsnittet af de priser ab fabrik, som er konstateret i det foregående produktionsår. Er disse priser ikke til rådighed, fastlægger myndighederne passende priser, navnlig på grundlag af de i stk. 2 nævnte oplysninger.

4. Den opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed, der har modtaget råvarer fra ansøgeren, underretter myndighederne om den modtagne mængde råvarer med angivelse af art samt navn og adresse på den kontrahent, der har leveret råvaren, og leveringssted samt en henvisning til kontrakten inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaterne, så det sikres, at støtten kan udbetales i den periode, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EF) nr. 1251/1999.

Opkøberen underretter myndighederne om navn og adresse på den virksomhed, som foretager første forarbejdning af den modtagne råvare, senest 40 arbejdsdage efter datoen for leveringen af råvaren til denne første forarbejdningsvirksomhed. Første forarbejdningsvirksomhed underretter myndighederne om navn og adresse på den opkøber, der har leveret råvaren, mængde og art af den modtagne råvare og leveringsdato senest 40 arbejdsdage efter, at den har modtaget råvaren.

Er leverancen af råvaren til første forarbejdningsvirksomhed ikke foretaget direkte af opkøber, skal denne meddele myndighederne navn og adresse på de parter, der indgår i leveringskæden, herunder navn og adresse på første forarbejdningsvirksomhed. Meddelelsen skal gives senest 40 arbejdsdage efter, at første forarbejdningsvirksomhed har modtaget råvaren.

Hver part, der indgår i leveringskæden, skal for sit vedkommende inden for en frist på 40 arbejdsdage regnet fra transaktionen underrette myndighederne om navn og adresse på køberen af råvaren samt den solgte mængde.

Hvis forskellige myndigheder er involveret, underretter første forarbejdningsvirksomheds myndighed og myndigheden for de enkelte parter, der indgår i leveringskæden for råvaren, jf. tredje afsnit, opkøbers myndighed om de mængder, der er leveret til første forarbejdningsvirksomhed.

Hvis opkøbers eller første forarbejdningsvirksomheds medlemsstat er en anden end den, hvor råvaren er dyrket, skal den berørte myndighed senest 40 arbejdsdage efter modtagelsen af den i første og tredje afsnit omhandlede meddelelse underrette ansøgers myndighed om den samlede mængde råvare, der er leveret.

Afdeling 6

Omregning af biprodukter af olieafgrøder til sojamelækvivalenter

Artikel 14

1. Uden at det berører artikel 13 skal de i stk. 1 i nævnte artikel omhandlede myndigheder hurtigst muligt og senest den 31. maj i det år, hvor råvaren høstes, underrette Kommissionen om den forventede samlede mængde af biprodukter bestemt til konsum eller foderbrug, som er omfattet af de i artikel 4 omhandlede kontrakter, hvis disse kontrakter vedrører rapsfrø, rybsfrø, solsikkefrø eller sojabønner henhørende under KN-kode ex 1205 00 90, 1206 00 91, 1206 00 99 eller 1201 00 90.

Myndighederne beregner nævnte mængde ved hjælp af følgende koefficienter:

a) 100 kg rapsfrø og/eller rybsfrø henhørende under KN-kode 1205 00 90 svarer til 56 kg biprodukter

b) 100 kg solsikkefrø henhørende under KN-kode 1206 00 91 eller KN-kode 1206 00 99 svarer til 56 kg biprodukter

c) 100 kg sojabønner henhørende under KN-kode 1201 00 90 svarer til 78 kg biprodukter.

Den forventede produktion af biprodukter, jf. artikel 4, stk. 4, trækkes fra den forventede samlede produktion af alle biprodukter beregnet efter andet afsnit.

2. På grundlag af de oplysninger, der er meddelt efter stk. 1, beregner Kommissionen den forventede samlede produktion af biprodukter bestemt til konsum eller foderbrug udtrykt i sojamelækvivalenter.

Afdeling 7

Sikkerhed

Artikel 15

1. Opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed stiller den i stk. 2 nævnte sikkerhed over for myndighederne senest på den dato, der er sat som frist for indgivelse af ansøgningen om støtte i det pågældende år i den berørte medlemsstat.

2. Sikkerheden beregnes for hver råvare med en sats på 250 EUR pr. ha multipliceret med det samlede landbrugsareal, der er udtaget af produktion under nærværende ordning, og som er omfattet af en kontrakt underskrevet af den pågældende opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed og anvendt til produktion af den pågældende råvare.

3. Er kontrakten blevet ændret eller annulleret, jf. artikel 6 eller 7, tilpasses sikkerheden i forhold hertil.

4. Sikkerheden frigives for hver råvare i forhold til de mængder af råvaren, der er forarbejdet til det planlagte primære nonfoodslutprodukt, forudsat at det over for opkøbers eller første forarbejdningsvirksomheds myndighed er godtgjort, at den pågældende mængde råvarer er blevet forarbejdet i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra f), i givet fald under hensyntagen til eventuelle ændringer i henhold til artikel 8.

5. Uden at indskrænke anvendelsen af stk. 4:

a) Hvis sikkerheden er stillet af opkøber, frigives den, når råvaren er blevet leveret til første forarbejdningsvirksomhed.

b) Hvis sikkerheden er stillet af en forarbejdningsvirksomhed, frigives den, når den råvare eller de mellemprodukter, som er omfattet af kontrakten, er blevet leveret til en anden forarbejdningsvirksomhed,

såfremt de myndigheder, der er kompetente med hensyn til den part, som sælger eller overdrager de pågældende varer, har modtaget dokumentation for, at den part, som har købt eller modtaget varerne, har stillet en tilsvarende sikkerhed over for sine myndigheder.

Artikel 16

1. Myndighederne i den medlemsstat, hvor hver forarbejdning finder sted, træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at forarbejdningsvirksomhederne på dens område frembyder fuld sikkerhed for, at de indgåede forpligtelser opfyldes.

2. Det er et primært krav, jf. artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85, at råvaremængderne hovedsageligt forarbejdes til et af de i kontrakten nævnte slutprodukter.

Forarbejdning til et eller flere af de slutprodukter, der er anført i bilag III, skal være sket senest den 31. juli i det andet år efter det år, hvor råvaren blev høstet af ansøgeren.

3. Følgende forpligtelser, der påhviler opkøber eller forarbejdningsvirksomhed, udgør hver især et underordnet krav, jf. artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85:

a) forpligtelsen til at modtage hele den råvaremængde, ansøgeren leverer, jf. artikel 3, stk. 3

b) forpligtelsen til at indgive en genpart af kontrakten, jf. artikel 13, stk. 1

c) forpligtelsen til at give meddelelse, jf. artikel 13, stk. 4, første, andet og tredje afsnit

d) forpligtelsen til at stille sikkerhed, jf. artikel 15, stk. 1.

Afdeling 8

Dokumenter vedrørende salg, anden overdragelse eller levering i en anden medlemsstat eller eksport

Artikel 17

Hvis opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed sælger eller på anden måde overdrager råvarer eller mellemprodukter og/eller biprodukter, der er omfattet af en kontrakt i henhold til artikel 4, til en forarbejdningsvirksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat, skal produktet ledsages af et kontroleksemplar T5, der udstedes efter forordning (EØF) nr. 2454/93.

Rubrik 104 i kontroleksemplar T5 forsynes under »Andet« med en af følgende angivelser:

— Producto destinado a su transformación o entrega de acuerdo con lo establecido en el artículo 4 del Reglamento (CE) nº 2461/1999 de la Comisión

— Skal anvendes til forarbejdning eller levering i overensstemmelse med artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2461/1999

— Zur Verarbeitung oder Lieferung gemäß Artikel 4 der Verordnung (EG) Nr. 2461/1999 der Kommission zu verwenden

— Πρέπει να χρησιμοποιηθεί για μεταποίηση ή παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2461/1999 της Επιτροπής

— To be used for processing or delivery in accordance with Article 4 of Commission Regulation (EC) No 2461/1999

— À utiliser pour transformation ou livraison conformément aux dispositions de l'article 4 du règlement (CE) nº 2461/1999 de la Commission

— Da consegnare o trasformare conformemente all'articolo 4 del regolamento (CE) n. 2461/1999 della Commissione

— Te gebruiken voor verwerking of aflevering overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2461/1999 van de Commissie

— A utilizar para transformação ou entrega em conformidade com o artigo 4.º do Regulamento (CE) n.º 2461/1999 da Comissão

— Käytetään jalostamiseen tai toimittamiseen komission asetuksen (EY) N:o 2461/1999 mukaisesti

— Används till bearbetning eller leverans i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2461/1999.

Første og andet afsnit gælder for ethvert efterfølgende salg til forarbejdningsvirksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, indtil det i kontrakten fastsatte slutprodukt er fremstillet. For biprodukter gælder første og andet afsnit kun, hvis der kan ydes eksportrestitution til produktet, når det er fremstillet af råvarer, som er dyrket uden for denne ordning.

Artikel 18

1. Hvis råvarens levering til første forarbejdningsvirksomhed delvis eller i sin helhed ikke foretages af en opkøber, der er etableret i en anden medlemsstat end første forarbejdningsvirksomhed, skal opkøber udfærdige et kontroleksemplar T5, der i rubrik 104 under »Andet« forsynes med følgende oplysninger:

a) den mængde, som opkøberen har leveret direkte til første forarbejdningsvirksomhed

b) navn og adresse på første forarbejdningsvirksomhed

c) navn og adresse på de andre parter, der indgår i leveringskæden, også selv om de er bosat i den medlemsstat, hvor den første forarbejdning finder sted

d) de mængder, som er leveret af hver af de andre parter, der indgår i leveringskæden.

2. De parter, der indgår i leveringskæden, jf. stk. 1, litra c), og som ikke er etableret i samme medlemsstat som første forarbejdningsvirksomhed, skal udfærdige et kontroleksemplar T5 og i rubrik 104 under »Andet« anføre opkøbers navn og adresse samt de oplysninger, der er anført i nævnte stykke, litra a) og b).

Artikel 19

Hvis et eller flere slutprodukter, mellemprodukter eller biprodukter, som er omfattet af en kontrakt i henhold til artikel 4, er bestemt til eksport til tredjelande, skal de under transport inden for EF ledsages af et kontroleksemplar T5, der er udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvor disse produkter er fremstillet.

En af følgende angivelser skal være anført under »Andet« i rubrik 104 i kontroleksemplar T5:

— Este producto no podrá acogerse a ninguna de las medidas previstas en el apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CE) nº 1258/1999 del Consejo

— De finansieringsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999, kan ikke anvendes på dette produkt

— Dieses Erzeugnis kommt für keine Finanzierungen gemäß Artikel 1 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1258/1999 des Rates in Betracht

— Το προϊόν αυτό δεν μπορεί να επωφεληθεί από τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου

— This product shall not qualify for any benefit pursuant to Article 1(2) of Council Regulation (EC) No 1258/1999

— Ce produit ne peut pas bénéficier des financements prévus à l'article 1er paragraphe 2 du règlement (CE) nº 1258/1999 du Conseil

— Questo prodotto non può beneficiare delle misure di cui all'articolo 1, paragrafo 2 del regolamento (CE) n. 1258/1999 del Consiglio

— Dit product komt niet in aanmerking voor financieringen als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad

— O presente produto não pode beneficiar de medidas ao abrigo do n.º 2 do artigo 1.º do Regulamento (CE) n.º 1258/1999 do Conselho

— Tähän tuotteeseen ei sovelleta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan mukaisia toimenpiteitä

— De åtgärder som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 kan inte användas för denna produkt.

Kravene i første og andet afsnit gælder kun, hvis der for det i bilag III nævnte slutprodukt, eller for det mellem- eller biprodukt, som er omfattet af en kontrakt i henhold til artikel 4, kan ydes eksportrestitution, når det er fremstillet af råvarer, som er dyrket uden for denne ordning.

Afdeling 9

Kontrol

Artikel 20

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke bøger den enkelte opkøber og forarbejdningsvirksomhed skal føre.

For opkøbere skal bøgerne mindst angive:

a) mængderne af alle de råvarer, der er købt og solgt til forarbejdning under denne ordning

b) navn og adresse på efterfølgende købere/forarbejdningsvirksomheder.

For forarbejdningsvirksomheder skal bøgerne, for et nærmere bestemt tidsrum, der fastsættes af myndighederne, mindst angive:

a) mængderne af alle de råvarer, der er købt til forarbejdning

b) de mængder råvarer, der er forarbejdet, samt mængderne og typerne af slutprodukter og biprodukter, som er fremstillet heraf

c) svind ved forarbejdningen

d) mængder, der er blevet ødelagt, og grunden hertil

e) mængden og typen af produkter, som forarbejdningsvirksomheden har solgt eller på anden måde overdraget, og de opnåede priser

f) navn og adresse på efterfølgende købere/forarbejdningsvirksomheder.

Artikel 21

1. Opkøberens myndigheder og myndighederne i de medlemsstater, hvor forarbejdning har fundet sted, gennemfører kontrol, herunder besigtigelser og undersøgelse af handelsdokumenter, for at sikre, at der for så vidt angår opkøberen er sammenhæng mellem opkøbet af råvarer og de respektive leverancer, samt at der for så vidt angår forarbejdningsvirksomheden er sammenhæng mellem leverancen af råvarer, slutprodukter og biprodukter.

De pågældende råvarer kontrolleres navnlig på grundlag af tekniske forarbejdningskoefficienter.

Hvis sådanne koefficienter i forbindelse med eksport eksisterer i EF-bestemmelserne, skal de anvendes. Eksisterer de ikke, men er der andre koefficienter i EF-bestemmelserne, anvendes disse. I alle andre tilfælde anvendes de koefficienter, der er almindeligt anerkendte inden for den pågældende forarbejdningsindustri.

Kontrollen skal også sikre, at slutanvendelsen af råvarer og biprodukter er korrekt, samt at artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, overholdes.

Kontrollen skal omfatte mindst 10 % af de transaktioner og forarbejdningsprocesser, der finder sted i medlemsstaten, og myndighederne foretager udvælgelsen på grundlag af en risikoanalyse samt et vist repræsentativt udsnit af de indgivne kontrakter.

2. Medlemsstaterne skærper den i stk. 1 omhandlede kontrol og underretter straks Kommissionen, hvis der konstateres:

a) uregelmæssigheder, som vedrører 3 % eller derover af den kontrol, der er omhandlet i stk. 1

b) afvigelser fra en forarbejdningsvirksomheds tidligere resultater

c) forarbejdningsprocesser, hvor der er:

i) misforhold mellem mængderne eller værdierne af slutprodukter og biprodukter, når de i stk. 1, andet og tredje afsnit, nævnte koefficienter anvendes, eller

ii) misforhold ved sammenligning med de kriterier for den økonomiske udnyttelse af produkterne, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3.

KAPITEL III

Råvarer, som ikke skal være omfattet af en kontrakt

Artikel 22

De i bilag II anførte råvarer (i det følgende benævnt »råvarer«) må dyrkes på udtagne landbrugsarealer, hvis deres slutanvendelse er fremstilling af et af de produkter, der er anført i bilag III.

De er ikke omfattet af en kontrakt.

Artikel 23

1. For at opnå ret til støtte skal en ansøger, som ønsker at anvende udtagne landbrugsarealer til dyrkning af råvarer, ved indgivelsen af ansøgningen om støtte til myndighederne i sin medlemsstat også indgive skriftligt tilsagn om, at eventuel anvendelse eller salg af de pågældende råvarer sker til de i bilag III fastsatte formål.

2. Ansøgeren skal hvert år i den ansøgning om støtte, som han indgiver til myndighederne, oplyse, hvilke marker der omfattes af jordudtagning i henhold til dette kapitel, hvilke afgrøder der dyrkes på disse marker, hvor lang dyrkningscyklen er, og hvilken høsthyppighed der forventes.

KAPITEL IV

Almindelige bestemmelser

Afdeling 1

Udelukkelse fra ordningen og forbud mod kumulering af støtte

Artikel 24

Medlemsstaterne kan udelukke råvarer, der er anført i bilag I eller II, fra den ordning, der er fastsat i denne forordning, hvis de forårsager vanskeligheder med hensyn til kontrollen, folkesundheden eller miljøet, eller med hensyn til medlemsstatens straffelovgivning. I så fald underretter medlemsstaten Kommissionen om, hvilken eller hvilke råvarer den agter at udelukke, og oplyser grundene hertil.

Artikel 25

Råvarer, der er anført i bilag I, og som er dyrket på udtagne landbrugsarealer, samt slutprodukter, mellemprodukter og biprodukter, der er afledt heraf, og råvarer, der er anført i bilag II, og som er dyrket på udtagne arealer, samt produkter, der er afledt heraf, og arealer, der anvendes til produktion af sådanne råvarer, kan ikke nyde godt af følgende foranstaltninger:

a) foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999, eller

b) EF-støtte, der ydes efter forordning (EF) nr. 1257/1999, med undtagelse af den støtte, der ydes til dækning af udgifterne til tilplantning med hurtigtvoksende arter, jf. artikel 31, stk. 3, andet afsnit, i nævnte forordning.

Afdeling 2

Vurdering og supplerende nationale foranstaltninger

Artikel 26

Medlemsstaterne meddeler senest tre måneder efter hvert produktionsårs afslutning Kommissionen alle fornødne oplysninger til vurdering af den ordning, der er fastsat i denne forordning.

For så vidt angår kapitel II skal meddelelserne navnlig omfatte følgende oplysninger:

a) arealerne for de enkelte arter af råvarer, de forventede udbytter, jf. artikel 4, stk. 2, litra d), og de repræsentative udbytter, jf. artikel 9

b) mængderne af de enkelte arter af råvarer, som ikke er blevet solgt af opkøberne

c) mængderne af de enkelte typer slutprodukter og biprodukter, der er fremstillet, med angivelse af den anvendte type råvare.

For så vidt angår kapitel III skal meddelelserne navnlig omfatte størrelsen af det udtagne landbrugsareal for de enkelte afgrøder, der er blevet dyrket på det.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne udpeger de i denne forordning omhandlede myndigheder.

2. Medlemsstaterne kan træffe alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, og underretter i så fald Kommissionen herom.

Afdeling 3

Afsluttende bestemmelser

Artikel 28

Forordning (EF) nr. 1586/97 ophæves med virkning fra den 1. juli 2000.

Den gælder fortsat for kontrakter, der er indgået for produktionsåret 1999/2000 samt for tidligere produktionsår.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 29

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for kontrakter og ansøgninger om arealstøtte, der indgives for produktionsåret 2000/01 og for de følgende produktionsår.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

RÅVARER, DER ER OMHANDLET I KAPITEL II

KN-kode	Kort varebeskrivelse
0602 90 59	Andre frilandsplanter (f.eks. Kenaf Hibiscus Cannabinus L. og Chenopodium) undtagen Euphorbia lathyris, Sylibum marianum og Isatis tinctoria
0701 90 10	Kartofler
ex 0713 10 90	Ærter (Pisum arvense L.), undtagen til udsæd
0713 50 00	Valskbønner, undtagen til udsæd
ex 0714 90	Jordskokker (forudsat at de ikke undergår en såkaldt hydrolysebehandling, jf. Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/82 [1]), enten i uforarbejdet stand eller som et mellemprodukt såsom inulin eller som et biprodukt såsom oligofructose eller andet)
0810 30 10	Solbær
ex 0810 90 85	Frugter af arterne Aronia Arbutifolia, havtorn og almindelig hyld
0904 20	Krydderier af slægterne Capsicum eller Pimenta, tørrede, knuste eller formalede
0909	Anis, stjerneanis, fennikel, koriander, spidskommen og kommen; enebær
0910 50 00	Karry
0910 99 10	Bukkehornsfrø
ex 0910 99 91	Krydderier, undtagen blandinger
ex 0910 99 99	Krydderier, undtagen blandinger
1001 90 99	Spelt, blød hvede og blandsæd af hvede og rug, undtagen til udsæd
ex 1002 00 00	Rug, undtagen til udsæd
1003 00 90	Byg, undtagen til udsæd
1004 00 00	Havre, undtagen til udsæd
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd
1007 00 90	Sorghum, undtagen hybridsorghum til udsæd
ex 1008 10 00	Boghvede, undtagen til udsæd
ex 1008 20 00	Hirse, undtagen til udsæd
ex 1008 90 10	Triticale, undtagen til udsæd
ex 1008 90 90	Andre kornarter, undtagen til udsæd
1201 00 90	Sojabønner, undtagen til udsæd
1202 20 00	Jordnødder, afskallede
ex 1204 00 90	Hørfrø, undtagen til udsæd, bestemt til anden anvendelse end fremstilling af tekstilvarer
ex 1205 00 90	Rybsfrø og rapsfrø, undtagen til udsæd (kun de sorter, der er nævnt i artikel 4, stk. 1 og 2, litra a), b) og e), i Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 [2])
1206 00 91 1206 00 99	Solsikkefrø, undtagen til udsæd
1207 30 90	Ricinusfrø, undtagen til udsæd
1207 40 90	Sesamfrø, undtagen til udsæd
1207 50 90	Sennepsfrø, undtagen til udsæd
1207 60 90	Saflorfrø, undtagen til udsæd

KN-kode	Kort varebeskrivelse
ex 1207 99 91	Hampefrø, undtagen til udsæd, anført i bilag B til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1164/89 [3], bestemt til anden anvendelse end fremstilling af tekstilvarer
1207 99 99	Andre olieholdige frø og frugter, undtagen til udsæd
ex 1209 29	Bitterlupin
ex 1211	Planter og plantedele (herunder frø og frugter), som hovedsagelig anvendes til fremstilling af parfumer, farmaceutiske produkter, insektbekæmpelsesmidler, afsvampningsmidler o.l., dog ikke lavendel, lavendin og salvie
1212 91	Sukkerroer (hvis de ikke anvendes til fremstilling af sukker, som defineret i forordning (EØF) nr. 1443/82, enten som mellemprodukt eller biprodukt)
1212 99 10	Cikorierødder (forudsat at de ikke undergår en såkaldt hydrolysebehandling, jf. forordning (EØF) nr. 1443/82, enten i uforarbejdet stand eller som et mellemprodukt såsom inulin eller som et biprodukt såsom oligofructose eller andet)
1214	Kålroer, runkelroer, andre foderrodfrugter, hø, lucerne, kløver, esparsette, foderkål, lupin, vikker og lignende foderprodukter
Kapitel 14	Vegetabilske materialer, der anvendes til kurvermagerarbejder og andre flettede arbejder, som stoppematerialer eller børstenbinderarbejder, vegetabilske produkter, ikke andetsteds tariferet (f.eks. (Sorghum vulgare var. technicum))

[1] EFT L 158 af 9.6.1982, s. 17.
[2] EFT L 280 af 30.10.1999, s. 43.
[3] EFT L 121 af 25.4.1989, s. 4.

BILAG II

RÅVARER, DER ER OMHANDLET I KAPITEL III

KN-kode	Kort varebeskrivelse
ex 0602 90 41	Hurtigtvoksende skovtræer med en omdriftstid på højst ti år
ex 0602 90 49	Træer og buske, der producerer vegetablisk materiale henhørende under KN-kode 1211 og kapitel 14 i den kombinerede nomenklatur, undtagen for træer og buske, som kan anvendes til konsum eller foderbrug
ex 0602 90 51	Stauder (f.eks. Miscanthus sinensis), undtagen stauder, som kan anvendes til konsum eller foderbrug, navnlig stauder, der producerer vegetabilsk materiale henhørende under KN-kode 1211, undtagen lavendel, lavendin og salvie, og kapitel 14 i den kombinerede nomenklatur
ex 0602 90 59	Euphorbia lathyris, Sylibum marianum og Isatis tinctoria
1211 90 95	Digitalis lanata, Secale cornutum og Hypercicum perforatum, undtagen vegetabilsk materiale, som kan anvendes til konsum eller foderbrug

BILAG III

Slutprodukter, som det er tilladt at fremstille af de råvarer, der er anført i bilag I og II:

— alle produkter i den kombinerede nomenklatur i kapitel 25-99

— alle produkter, der henhører under kapitel 15 i den kombinerede nomenklatur, og som er bestemt til andre formål end konsum eller foderbrug

— produkter henhørende under KN-kode 2207 20 00 til direkte anvendelse i motorbrændstof eller til forarbejdning til anvendelse i motorbrændstof

— emballeringsmateriale henhørende under KN-kode ex 1904 10 og ex 1905 90 90, på betingelse af at der foreligger bevis for, at produkterne er blevet anvendt til nonfoodformål som fastsat i artikel 15, stk. 4, i denne forordning

— mycelium henhørende under KN-kode 0602 91 10

— schellak o.l., vegetabilske carbohydratgummier, naturharpikser, gummiharpikser og balsamer henhørende under KN-kode 1301

— safter og ekstrakter af opium henhørende under KN-kode 1302 11 00

— safter og ekstrakter af pyrethrum eller af planterødder indeholdende rotenon henhørende under KN-kode 1302 14 00

— andre planteslimer og gelatineringsmidler henhørende under KN-kode 1302 39 00

— alle landbrugsprodukter, der er anført i bilag I, og produkter afledt heraf ved en mellemliggende forarbejdningsproces, som anvendes som brændstof til energiproduktion

— alle produkter, der er anført i bilag II, og forarbejdede produkter afledt heraf til energiformål

— alle produkter, der er nævnt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93 [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 87/1999 [2], forudsat at de ikke er fremstillet af korn eller kartofler, som er dyrket på udtagne landbrugsarealer, og ikke indeholder produkter, der er afledt af korn eller kartofler, som er dyrket på udtagne landbrugsarealer

— alle produkter, der er nævnt i Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 [3], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98 [4], forudsat at de ikke er fremstillet af sukkerroer, som er dyrket på udtagne landbrugsarealer, og ikke indeholder produkter, der er afledt af sukkerroer, som er dyrket på udtagne landbrugsarealer.

---

[1] EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112.
[2] EFT L 9 af 5.1.1999, s. 8.
[3] EFT L 94 af 9.4.1986, s. 9.
[4] EFT L 159 af 3.6.1998, s. 38.